

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 Octomvrie st. v.

Înceiem la alt loc răspunsul guvernamentalului „Nemzet” la articolul nostru dela 11 Octomvrie nou.

Constatăm cu plăcere, că colegii dela numitul diar de astădată au fost mai domoli la vorbă și ne fac cel puțin posibil a sta de vorbă cu dinșii.

Mai domoli au fost, dar' de altă parte nu putem a nu constata, că din ușurătatea, cu care presa maghiară s'a obicinuit a tracta cestiunile naționalităților, nu s'au putut desbăra nici acum.

De aceea în întreg răspunsul lui „Nemzet” nu aflăm nici un element, care să ne dea garanță, că ei sunt serioși dispuși a ne înțelege. Nu vor să știe nici acum ce vor Românii și care sunt pretensiunile lor; nu vor să între în scrutarea cu de-a măruntul a cestiunii, nu vor să recunoască nici o vină servită față cu Românii, ci le place a ne repeta câteva generalități — ca să nu dăm banalități — din care noi avem să înțelegem, că vinovați suntem, și să ne pocăim.

Așa însă cu greu ne vom pute înțelege, ba nici că am dovedit, că vom în toată serioșitatea să ne înțelegem.

Dar' să ședem pe rând:

Din cele făcute de noi în articolul menționat relativ la prea multele procese, cu care a fost lovită presa română în cei din urmă doi ani, „Nemzet” numai atâtă află, că din nematuritate, dacă nu din alte motive, noi subminăm marea principiu al independenței judecătorești.

Respingem cu toată hotărârea asemenea presupunere!

Nu sunt colegii dela „Nemzet” mai călduroși adoratori ai unei justiții independente și ferite de ori-ce fel de influențe, decum suntem noi. Dreptate cerem, însă dreptate dreaptă și accesibilă pentru toți.

Dar' să ne spună ori-ce om european, ni s'ar ședea să tăcem sau să le facem chiar elogiuri d-lor procurori, când ei, pătați de veninul șovinismului de rasă, vin cu o falcă în cer și cu una pe pământ înaintea sanctuarului justiției și provoacă pe jurați „să cetească printre șire”, să judece „nu numai după dreptate, ci mai ales ca patrioți maghiari”, „să stărpească cu forță

buruienile”, care nu convin patriotismului lor, și alte specimene de acestea?

Noi vătămăm sfîntenia dreptății, care combatem și reprobăm asemenea expectorațiuni fanatice sau organele guvernului, care le comit?

Ne spune mai departe „Nemzet”, că cu fală și cu capul sus poate afirma, că libertate de presă ca în Ungaria nu mai există!

Ne închipuim cât de ușor le este colegilor guvernamentali a se aventa la asemenea enunțiațiuni mărețe.

La umbra puterii și a ajutoarelor guvernului se simt bine, se simt liberi și pot vorbi de libertate de presă ca nicăiri în lume! Tocmai așa dădea și mușierul din poveste, când 'i-a plecat bărbatul în dricul erii pe ger și nimbora la moară, că s'a muiat frigul, după-ce a intrat în casă și s'a pus în toată tigna cu picioarele pe vatra încălțată.

E ușor a vorbi și a te fâli chiar cu libertatea presei, după-ce nu există cas, în care procurorul să fi urmărit pe vre-un diarist maghiar pentru principiile sale politice.

Dar' nouă, care am vădit pe mai mulți redactori de ai noștri închiși pentru agitație, fără-ca să ni se arete un singur Român agitat de noi; noi, care am vădit pe Stefan Albu condamnat, sub cuvânt, că agitează pe Români, pentru-că a spus Germanilor în limba germană ce crede; noi, care am vădit pe generalul Traian Doda condamnat pentru-că a adresat alegătorilor sei în calitate de deputat ales un manifest, în care își expune vederile sale; noi, care suntem vecinic cu temnița și procurorul la spate; noi, care suntem puși să ne judece oameni, care nu ne înțeleg și nu pot să ne înțeleagă, pentru-că sunt exclusiv Maghiari preocupați de interesele lor de rasă, noi suntem sătui de libertatea de presă din Ungaria și nu e mirare, că ne-am aventat la acel *primum desiderium*, că mai bine ar fi să se împușce numărul procurorilor și să se înlățească mijloacele bunei înțelegeri.

Și este o ușurătate considerabilă, când „Nemzet” ne răspunde la acestea, că și el dorește acea stare din Paradis, în care să nu mai fie lipsă de procu-

rori. Să fie procurori, dar' pentru făcătorii de rele, ear' nu pentru oamenii, care cu multe greutate își fac datorința și nu au altă vină, decât că au alte păreri, ear' nu acelea, după care se fericesce astăzi Ungaria.

Din „ceata celorlalte pretensiuni ale noastre”, onorabili noștri colegi numai la una reflectează: că adevărat guvernul nu poate sta la învoială cu noi, pentru-că binecuvântările legii și ale constituției sunt într-o formă menite pentru toți și asemenea și datorințele. Noi nu suntem factor legal în stat, ci avem să ne confirmăm ca cetățeni celorlalți cetățeni. Tradus pe românește, sensul acestor cuvinte numai acela poate fi, că se renunțăm la individualitatea noastră națională și nici pomenire să nu facem, că suntem Români și voim să fim Români.

Ei, dar' așa nu merge. Tocmai acesta este punctul de controversă, punctul, asupra căruia trebuie să ne înțelegem.

Pretensiunea noastră cardinală, sinceră și loială este, ca să se recunoască caracterul adevărat poliglot al statului și statul să dea fiecăreia dintre națiunile conlocuitoare garanțiile cuvenite, că se pot desvolta în pace în limba și naționalitatea lor.

Ei bine, guvernul de astăzi, care sub firma „ideii de stat maghiar” urmărește tendințe, de a prefăce statul poliglot într-unul național maghiar, nu ne dă aceste garanții, și de aceea îl combatem și îl vom combate fără frică de procurori și de temniță, până când ni le va da, sau până când va veni altul să ni le dea.

De frasa, că „noi ne-am exclus dela binefacerile constituției”, nu ne mai legăm, căci e prea banală.

Numai în treacăt amintim onorabililor dela „Nemzet” legea electorală a Transilvaniei și chipul cum puternicii lor stăpâni „supraveghează” alegerile prin cercurile naționalităților, și, dacă voesc să înțeleagă, doară-doară tot vor înțelege, că și cu pasivitatea noastră, precum cu toate în lume: „jedes Warum hat sein Darum”.

noi pentru Măria Ta la Dumneșu! Atât de profund ne-am ruga... — Aci se plecă Murin jos, jos, și rămase multă vreme plecat, nedeșălușit și barba în continuu cu mâna.

Iaroslav Iljici nu știa unde să se ascundă de perplexitate.

— „Cât îți sunt dator?” — întreba repede Ordynow întorcându-se spre Murin.

— „Dar', te rog, d-le! Ce fel d-le? Fie-ți milă! Cu ce oare nu am mulțumit pe Măria Ta? Cum ne-am dat toată silința, toată, cum ne-am chinut sufletul din trup — fie-ți milă! Mântuitorul o să-ți ierte. Sîntem noi oare necreștini? N'am dădă nimic mai departe, dacă ați fi trăit la noi, ați fi consumat întru sănătate mâncarea noastră țărănească — nici o vorbă n'am dădă. Dar' necuratul a sedus pe Măria Ta. Eu sunt un om bolnav. Gospodărița-i bolnavă și ea. Ce-i de făcut aci? Dar' vom să ne rugăm pentru d-ta! Cât de profund vom să ne rugăm!... — Și ear' se închină până jos, jos la pământ.

O lacrimă fericită eșă din ochi încântați ai lui Iaroslav Iljici. Plin de entuziasm privi el spre bătrânul rafinat. Și întorcându-se spre Ordynow, exclamă.

— „Ce trăsătură nobilă! Ce ospitalitate sfântă în poporul rusesc!”

Ordynow se uită sălbatic la vorbitorul prost; el îl măsură dela cap până la picioare. Apoi se ridică.

— „Acum mă duc”, — dăse scurt.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Octomvrie st. v.

Numirea nouilor miniștri din cabinetul Cislaitaniei aduce după sine schimbări esențiale în administrația provinciile austriace. În locul cavalerului Zaleski, noul ministru pentru Galiția, este deja numit de locuitor al Galiției contele Casimir Baden. Noul locuitor galițian aparține partidului conservativ al Polonezilor, partidului așa numit cracovian, căruia a aparținut și antecesorul său, actualul ministru Zaleski. În locul contelui Schönborn n'a fost numit încă nimenea de locuitor al Moraviei, se află însă în combinație pentru ocuparea acestui post contele Sigismund Thun, actual locuitor în Salzburg, precum și contele Berchthold, membru al consiliului imperial austriac.

Noua lege pentru apărarea țării, care era să fie gata în toamna aceasta, pentru a pute fi supusă dezbaterii în amândouă parlamentele monarhiei, după-cum află „Pol. Corr.” din Budapesta, nu s'a terminat încă. Causa întârzierii este, că guvernele nu s'au putut uni în unele puncte, de altminterlea de importanță inferioară. Între acestea credem, că va fi și reorganizarea armatelor teritoriale. Se știe, că există intențiunea, de a organiza atât honveșimea ungară, cât și Landwehr-ul austriac, analog armatei de linie, după regim. Ministrul unguresc voesc spre acest sfîrșit să mărească obligămintul de prezență în serviciu al honveșilor dela unul la doi ani, pe când din partea austriacă se susține serviciul de un an, sperându-se, că contingentul de recruți va fi deajuns pentru a acoperi numărul recerut de soldați după reorganizarea armatei teritoriale și cu serviciu prezent de un an.

Relativ la visita împăratului Wilhelm la Roma i-se raportează lui „Fremdenblatt” dela Berlin, că cercurile competente se miră, cum de presa clericală se arată desamăgită de rezultatele viziitei împăratului în Vatican. Vederile politice germane relativ la cestiunea romană sunt de mult lămurite, publice și stabile, și prelungea aceea trebuie să fie cunoscută Papei și prin reprezentanța diplomatică a Germaniei. Mai departe trebuie să știe Papa, că unul dintre punctele cardinale ale alianței cu Italia este tocmai chipul cum Germania judecă cestiunea romană. Dacă cu toate acestea în Vatican s'a legat de visita împăratului speranța, că Germania își va schimba politica sa, apoi nu e mirare, că Papa după această vizită se vede desilusionat.

— „Rămâi cu bine, — strigă Murin după el, — nu ne uita, cercetează-ne pe noi păcătoșii!”

Ordynow n'a mai auzit nimic, el se duse deja — cu conștiința de jumătate perdută; era ca sfârșit. În momentul acesta ar fi voit să moară, picioarele 'i-se frâneră și el se răzîmă de jumătate leșinat de un gad, fără de a observa mulțimea ce se adunase în giurul său.

În murmurul vocilor recunoscu deodată glasul lui Murin. El își ridică fruntea. Bătrânul stătea dinaintea lui; fața lui palidă era serioasă și gânditoare. Era un om cu totul deosebit de acela, care 'și-a fost bătut atât de dur joc de dînsul la Iaroslav Iljici.

Murin îl luă de mână și îl scoase dintre mulțime.

— „Trebuie să-ți mai aduni catrafusele, — dăse el, uitându-se pe diș la Ordynow... Nu te supăra, d-le, de ce ai să te mai întristezi!”

Ordynow tăcu.

— „Te simți vătămă, d-le? Te-ai năcăjit prea tare? Ce-i de făcut? Tot omul își grijește avutul!”

— „Eu nu te cunosc, — dăse Ordynow, — nu vreau să știu tainele d-tale. Dar' ea!” — exclamă el; și lacrimi eșară din ochii lui; vîntul le duse una după alta.

— „Ți-am spus deja, — dăse Murin, strîngîndu-și sprâncenele, — ea-i nebună de jumătate. Cum a nebunit, n'ai de ce s'o scii.

La plecarea împăratului Wilhelm din Roma, serie „Fanfula”, că s'au rostit cuvinte de mare importanță. Anume să fi dădă împăratul către ministrul-president Crispi, că speră a-l vedea în Berlin și apoi ear' în Roma, „în Roma aceasta în adevăr neagrabilă.” „Fanfula” atribuie acestor cuvinte un înțeles foarte important.

„Nemzet” și „Tribuna”.

(Urmare și fine.)

Cu pasiune și ură a agitat presa română, ca-și-când scopul ei n'ar fi fost să vadă cutare sau cutare neajuns vindecă sau dorință împlinită, ei ca-și-când agitația la antipatie ar fi fost scopul ultim, scop de sine. Acum, că cauza acestora fost-a, că peana de multe-ori a fost în mână unor oameni nefermentați, necopți și pasionați, nu cercetăm, dar' este faptă, că așa a fost și că presa politică română în decurs de douăzeci de ani deloc n'a stat la înălțimea chemării sale și că nesfîrșit de mult a stricat cauzei, pe care ar fi trebuit să o servească cu prudență, cu cinste și cu patriotism. Dacă „Tribuna”, înțelegînd acum calea greșită mai sus indicată, inaugurează o direcțiune nouă și corectă, noi ne am se bucura în toată sinceritatea și bucuras am sta mai des de vorbă cu dînsa. Dar' să vedem mai departe. „Tribuna” denaturează lucrurile, dacă susține, că noi am dat substitutul de procuror suprem Cserna „lecția meritată” și că am declarat pe Doda de nevinovat. În ceea-ce am publicat în aceasta privință n'a fost despre toate acestea nici un singur cuvînt.

Ce se ține de reducerea numărului procurorilor de stat, noi încă am dori o asemenea stare de lucruri din Paradis, în care de procurori preste tot să nu fie lipsă. Dar' fi-ndcă ca și airea, așa și la noi mai sînt încă foarte mulți, care fac indispensabilă funcțiunea procurorilor, gîndind puțin asupra lucrului, va concede și „Tribuna”, că această dorință a ei este foarte naivă. Dar' spunem noi una: Nu trebuie date motive și cauze pentru intervenirea procurorilor, și atunci sigur nu se va vătămă prin acestia nici unii scriitori români nici un fir de păr. Apoi nu numai scriitorii români au neacă cu procurorii, dacă le dau cauză de intervenire: nu de mult a condamnat curtea cu jurați pe doi diaristi: unul din Halas, celalalt din Budapesta. Ear' acestia nu sînt Români. Ceea-ce va să dădă, că legea se aplică într-o formă față cu toți aceia, care greșesc în contra ei. Când vor vră să înțeleagă aceasta și la Sibiu!

Ne-ar duce foarte departe, dacă am voi să ne lășăm asupra fiecăreia din ceata întreagă a dorințelor „Tribunei”. De aceea vom reflecta câteva cuvinte numai înăci asupra uneia: „Am dori”, — dăse numita foaie, — „ca programul partidului național românesc să fie

Dar' eu am prins-o dragă, o iubesc mai mult decât viața și n'o cedez nimînui. Înțelegi acum?

Ordynow dăse încet de tot: „De ce-mi pare ca-și-când mi-aș fi pierdut acum viața? De ce mă doare inima? De ce a trebuit să o cunosc pe Catarina?”

— „De ce? — Murin zimbă și se puse pe gînduri. — Nici eu nu știu. Dar' atîta știu, că era pe aci să se iee cu tine și să se cam mai ducă. Ea 'și-a uitat de bătrîn. 'I-ai bătut strajnic la ochi. Eu-las toate după vocea ei. Lapte de pasere dacă ar pofli, lapte de pasere îi procur. E vanitoasă, da, se sbate după libertate și înșasi nu știe ce-i poftește inima. Da, da, eu am știut-o dela început, că așa are să vină treaba, dar' a contrație nu se poate, nici o vorbă nu-i iertat să se auză, dacă vrea omul să-și păzească fericirea.”

Ei ajunseră în curte și pe trepte la deal. Bătrîna, care servia la Murin, mama slugii de casă, adună boscărțele lui într'un pachet mare.

— „Stăi. A mai rămas ceva ce este al tău; 'ți-o aduc.”

Murin intră în odaia sa. El se întoarse îndată și-i predă lui Ordynow o perină cusută bogat în mătăsă și mărgelă, aceeași, pe care 'i-o pusese Catarina sub cap când a fost bolnav.

— „Asta 'ți-o trimite ea. Acum mergi cu D-șeu. Păzesc-te, — adăuse el cam înce-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Găzdărița.

— Narațiune. —

De F. M. Dostoievsky.

Traducere de Șil.

(Urmare și fine.)

Când intră Ordynow a doua zi la opt oare dimineața, palid și iritat, la Iaroslav Iljici, pe care îl cercetă, înșuși nu știa pentru ce, pași înapoi buimăcit — în odaie îl vădă pe Murin.

— „Eu am venit” — începu Ordynow, — pentru de a Vă spune, că în urma unei întâmplări prea neplăcute, mă vîd silit să-mi părăsesc locuința...”

— „Vești d-ta?” — îl întrerupse Iaroslav Iljici, — eu îți mărturisesc, că nu știam de mine de cercetare, înșuși nu știa pentru ce, pași înapoi buimăcit — în odaie îl vădă pe Murin.

— „El V'a făcut această împărțire?” — întreba Ordynow cu o uimire fatală și privi spre Murin.

Acestuia, care cu toată slăbiciunea sa nu se aședase încă, 'i-se pără că-i timpul de a se amesteca înșuși în conversație; fi ajunse preste cap perplexitatea lui Iaroslav Iljici și a oaspei lui.

— „Eu, — începu el, — va să dădă noi, va să dădă eu și gospodărița mea, ah,

cât ne rugăm noi lui Dumneșu pentru Măria Ta! Dar' o scii înșuși, d-le, ea e femeie bolnăvicioasă, prostuță. Pe mine abia mă poartă picioarele. Vești, d-le, ea e o rudenie de a mea, voi să dădă, de departe, spița a șeptea, — cum se dădă — bolnăvicioasă, înfocată, crescută în pădure între lucrătorii de fabrică și corăbieri; și casa ei arse; și mama, d-le, fi arse; și tata fi arse. Ea este foarte bolnavă, d-le. O, dragă Doamne! Medici, ce fel de medici au cercetat-o la Moseva! Va să dădă, d-le, este cu desăvîrșire incurabilă, asta-i tocmai! Numai singur ea 'i-am mai rămas; singur cu mine mai trăiesc. Noi ne rugăm lui Dumneșu, sperăm în harul lui și eu nu-i mai contrădici în nimic...”

Ordynow pâlă și mai tare. Iaroslav Iljici se uita când la unul, când la altul.

— „Pe față, d-le... noi suntem oameni obscuri... cum avem să ne rugăm pentru d-ta!... D-ta, d-le... Măria Ta ești un domn june, sumet, înfărbentat... Înșuși o scii, d-le, ea e o copilă fără de minte — este de aci păcatul departe? Ea e o femeie viuă, rumenă, dragălașă, și pe mine bătrânul mă torturează boala totdeauna... Necuratul a sedus de sigur pe Măria Ta! Fie-ți milă de noi! Ar fi lucrul ca cu un drăguț la casă! Și ce găsește Măria Ta în ea? Deși este o femeie bună, totuși rămîne o țerancă, o țerancă proastă, ea se potrivește cu mine, țerancul. D-tale, dragă d-le, tot nu-i șede de a te da prelungea o țerancă! Și cum ne-am ruga

luat în considerare, căci numai pe baza aceasta se poate înțelege guvernul cu Românii⁴.

Pe cât scim noi, nici cu partidul național român, nici cu vre-una dintre naționalități, guvernul ungar n'a stat, nu stă și nu poate sta la tocmală și la învoală. Această țeară este o țeară unitară și fiii ei, fie de ori-ce limbă, stau sub domnia aceleiași legi și aceleiași constituții. O parte dintre Români n'a făcut us de binecuvântările acestei constituții; ei au fost și ei vor fi de pagubă. La aceasta numai ei pot ajuta, și dacă cred, că va veni în Ungaria cândva un curent, care să-i momească prin negocieri și concesiuni și prin ceea-ce este baza acestora, prin recunoașterea lor de factor legal, ca să iee parte la constituție, se leagă în iluzii, care numai la desamăgiri îi pot duce. Binecuvântările legii și ale constituției au stat deschise înaintea lor; ei singuri s'au exclus dela ele. Din această stare de lucruri numai ei se pot scoate. Place-le să o facă, nu scim; ceea-ce scim însă este, că a lor este paguba pentru această excludere. Patriotismul unguresc și respectarea legilor este o datorință în această țeară, pentru dinsa nu trebuie momit sau căștigat nimenea prin învoeli, și nici nu este permis, ear' golul ce desparte gândirea ultraștilor români de gândirea corectă patriotică nu se poate caracteriza prin nimica mai bine ca prin aceea, că ei presupun a fi posibilă o astfel de învoală între careva din naționalități și guvern. Din asemenea iluzii trebuie să se trezească, trebuie să fie în curat cu datorințele, pe care constituția le impune într-o formă tuturor cetățenilor și numai după aceea putem spera, că ne vom înțelege unii pe alții. Până când însă aceia, care cred a pute vorbi în numele Românilor, nutresc asemenea iluzii, ei sunt mai primejdioși dușmani ai neamului lor ca ori-care procuror, și n'are poporul din dușmani mai pasionați, care să-i poată strica mai mult ca nutirea și răspândirea acestor iluzii.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sibiu, 12 Octomvrie v.

Două mici greșeli de tipar din raportul nostru de ieri au dat conlusului ce s'a luat la capătul ședinței a VIII. un înțeles tocmai contrar adevăratului lui înțeles. Astfel propunerea d-lui Stănescu e pentru recurs cu drept de suspensiune și se primește față cu propunerea d-lui Zigre, care a căzut.

Ședința a X-a dela 10/22 Octomvrie.

Ședința se deschide la 10 oare înainte de ameași. După citirea și autenticarea protocolului se prezintă nise exhibite, ear' deputatul Dr. D. P. Barcianu face propunerea, ca consistorul metropolitan să-și prezenteze de aci înainte eventualele proiecte de regulamente însoțite de un raport de motive. Propunerea se predă comisiunii organizatoare. La propunerea deputatului P. Rotariu, congresul hotărăse, ca începând cu ziua de mâine, să se țină două ședințe pe zi, una înainte de ameași la 9 oare și cealaltă după ameași la 4 oare.

La ordinea zilei urmează raportul comisiunii organizatoare, care prin referentul ei Const. Rădulescu raportează asupra propunerii d-lui Zigre privitoare la influența concurenților asupra actului de alegere, și o primește. E. Brote crede, că intențiunea comisiunii și a propunătorului este, ca concurenții să aibă cunoștință de regulamentul congresual, și așa crede, că tot ce ar trebui ac-

și cu voce părintească, — de altfel te prăpădesci⁴.

El nu voia să-l vatem pe Ordynow, dar' totuși când îi aruncă privirea din urmă, fața lui luă fără de voe expresiunea unei răutăți vătămătoare. El închise ușa.

Două oare în urmă se mută Ordynow la Neamțul Spiesz, a cărui față Tinica era foarte uimită când îl vedea. În aceeași zi se îmbolnăvi atât de grozav, încât numai după trei luni a putut să părăsească patul. Era și mai sâlbatic ca mai înainte, mai iritabil, mai caprițios, plin de cugete torturătoare. De multe-ori nu deschidea cărțile săptămâni întregi; banii i-se apropiiau de sfârșit și el stătea cu mâinile în sin; nici chiar la viitor nu se mai cugeta. De alte-dăți reinvia earși dragostea cea înfocată către științe în sufletul lui; figuri, create de el însuși, se ridicau din trecut, dar' ele îl conturbau numai și-i nimiciau și restul de energie ce-i mai rămăsese — îi era ca-și-când s'ar înălța ele gigantic în imaginațiunea sa, pentru de a-și bate joc de creatorul lor. Într'un moment de jale se asemănase cu acel ucenic de vrăjitor, care i-a grăit măturai cuvântul poruncitor și acum nu mai află formula, care să-l scape de potopul năpădător.

Când putu să ese, îi plăcea să colinde mult și fără scop pe strade. Cu deosebire își alegea oarele de inserat. Locul preumblărilor sale erau strade lăturalnice și părți pustii de pe lângă oraș. Într-o zi ploioasă și nesănă-

centuat ar fi, că o asemenea influență ar forma cas de nălitate. Locul cel mai potrivit ar fi tocmai acolo, unde se vorbește de recurs de nulitate, în §-ul 23. Nu i-se pare de potrivă propunerea unui § nou pentru o simplă provocare la un conclud congresual. Dr. Al. Mocioni o primește, dar' în altă stilizare. Punându-se la vot, propunerea se primește §-ul nou 25 în stilizarea d-lui Mocioni.

§-ul 25 din regulament comisiunea îl primește în textul original, care sună:

„La cas, când toate voturile se vor fi dat numai unui candidat sau se vor fi împărțit numai între doi, rămâne la buna socotință a consistorului, a denumii pe cel ales, respective pe unul din cei doi, sau a ordona alegere nouă cu concurs nou; dacă însă și a doua alegere va fi având asemenea rezultat, consistorul, pe cât nu are excepțiune din punct de vedere al calificațiunii, denumesc pe unicul ales, respective pe unul dintre cei doi prezentați.“

Cav. de Pușcariu propune adausul, ca în asemenea casuri un singur vot al candidatului al doilea ori al treilea să nu se iee în considerare.

V. Babeș. Mărit congres! Eu așa cred, că din toate părțile se propune modificarea concludului congresului de mai nainte. Dacă este vorba să se facă modificare, atunci aceasta se poate face cu înlesnire, ținându-se cont de o logică sănătoasă, ear' cu restricțiune și mai mare și cu o procedere anevoioasă nu ved cum să se înlesnească afacerea aceasta. Eu cred, că toată cestiunea se reduce cum are să procedă consistorul când s'au subșternut actele, și eu cred, că aci, dacă este vorba să fim sinceri față cu alegătorii, atunci numai una se poate, și aceasta ar fi, ca cuvintele să se reducă la cuvintele consistorului: „numai din punct de vedere al calificațiunii poate respinge o candidatură“, altcum nu o pricep eu, și propun: „consistorul numai din motive constatate de lipsa calificațiunii poate respinge un candidat ales și ordonă alegere nouă“. Dacă alegerea a decurs în ordine, nu sciu că de ce să-i dăm drept, ca din alte motive să nu întărească consistorul, dacă este cineva calificat. Consistorul nu poate respinge un candidat calificat, nu se poate abate dela lista de candidare, aceasta este după mine logic și în legătură cu §-ul mai de nainte.

Zigre încă e de părerea lui Babeș, dar' propune, ca întreg §-ul să rămână din textul regulamentului. Mai vorbind la acest obiect episcopul Mețianu (dela presidiu) și Dr. Gall, se scoală Dr. Al. Mocioni și dăce: Eu așa cred, că greutățile sunt mai mult la aparență decât de valoare practică. Scim, că consistorul are drept să respingă pe vre-un candidat și să exerie o nouă alegere, chiar și dacă numai un candidat s'ar prezenta. Din punct de vedere al calificațiunii generale se poate să pricepem încrederea consistorului, că va corespunde postului său, și pentru convingerea aceasta nu este responsabilă la nime. Dar' și greutate formală nu este într'adevăr. Eu, domnilor, în cazul acela, dacă un candidat întrunește toate voturile întregului sinod și consistorul află, că este calificat deplin, dar' poate-că nu posedă încredere, nu este motiv a se face alegere nouă. Alegătorii au dovedit la alegere, că au încredere în candidat, consistorul află însă, că nu are toată calificațiunea se poată corespunde postului de protopresbiter, și din motivul, că nu-l ține apt, nu întărește alegerea. Primește propunerea d-lui Babeș și nici decât a d-lui Zigre, fiindcă prin aceasta este lăsată o ușă deschisă în cestiunea can-

toasă de primăvară se întâlni cu Iaroslav Iljici.

— „Ei, închipuesce-ți, Vasili Mihailovici, avem o noutate! Îți aduci încă aminte de casa în care ai locuit?“

Ordynow se cutremură.

— „Închipuesce-ți numai, te rog, de curând s'a descoperit în casa aceasta o bandă de hoți, adecă, bunul meu domn, o societate întreagă, un cuib de tâlhari; contrabandiști, berbanți de toată seama, cine îi mai scie pe toți! Mulți fură prinși, alții se urmăreau. S'au dat cele mai aspre porunci. Și îți vine să crezi? Îți aduci aminte de proprietarul casei, care se purta atât de pietos, atât de venerabil, atât de nobil. . .“

— „Ei?“

— „Judecă asupra omenirii! Acela a fost capul lăpădăturilor!“

— „Și ea? . . . Murin?“

— „Ah, Murin, Murin! Nu, acela e un bătărn nobil, venerabil. Dar' scusă-mă, d-ta vii aci cu o nouă lumină. . .“

— „Ce fel? Și el aparținuse bandei?“

Inima plină de neastempăr a lui Ordynow sta să-i spargă peptul.

— „De altfel . . . — adause Iaroslav Iljici ținându-și ochii plumburii asupra lui Ordynow, — semn că combina, Murin n'a putut să fie între ei. Chiar cu trei săptămâni înainte a plecat cu femeia în patria sa . . . eu am aflat asta dela sluga de casă . . . dela Tătarul prostolan, îți aduci aminte?“

didaților. Nu este vorba aci de o micșorare a dreptului consistorului, de aceasta nici nu poate fi vorba. De aceea spriginesc propunerea d-lui Babeș, fiindcă nu află motive pentru a nu fi întărit candidatul, dacă are calificațiunea prescrișă și întrunește încrederea alegătorilor.

Stănescu crede, că dacă congresul voesc să se țină strict de literale „Statutului organic“, §-ul din cestiune nu poate fi admis. Consistorul ar trebui atunci să i-se presentează un candidat, care îi convine. Dacă comisarul reprezentă la alegere pe consistor și are votul de veto, el de sigur numai concurenți calificați va admite la candidare. Mai are apoi și alte consecunțe §-ul acesta. Dacă se admite, ca consistorul numai din trei candidați să numească pe unul, atunci sinodul electoral nu se va mai întruni nici odată, până nu sunt cel puțin trei concurenți, căci membrii lui vor ține, că de geaba se vor întruni, pentru-că consistorul tot are să exerie alegere nouă. Spriginesc propunerea lui Babeș. Mangra se provoacă la intențiunea legiuitorului, citând proiectul original al „Statutului organic“, și se alătură la propunerea lui Babeș. De asemenea și Dr. G. Popa. Dr. Barcianu propune cu privire la termenul pentru întregirea protopresbiteratului după anularea alegerii, că acela să fie de un an. Cav. de Pușcariu pledează pentru propunerea, pe care a făcut-o Dr. Gall mai nainte și care merge într'acolo, ca toate propunerile ce s'au făcut cu privire la §-ul acesta să se transpună comisiunii organizatoare, care să vină în ședința următoare cu păreri sale în această privință. După-ce mai vorbește la obiect episcopul Mețianu și V. Babeș, se pune la vot propunerea lui Gall și se primește.

Comisiunea raportează mai departe asupra propunerii deputatului Desseanu, ca toate afacerile electorale să se rezolveze în consistorul plenar. Comisiunea o primește. O primește și E. Brote ca conclud congresual, dar' nu aici în regulament. Boiu e de părere să rămână afară, fiind cu totul de prisos.

Se primește a lui Brote, ca să nu între concludul acesta în regulament.

La §. 26, pe care comisiunea îl primește întocmai, R. Patia adaugă, că comisarii consistoriali să nu fie înrudiți cu nici unul dintre concurenți. În contra acestui adaus vorbește episcopul Mețianu și metropolitul. Punându-se la vot, cade și se primește §-ul din proiect. Brote propune în privința formală, că §-ul acesta să nu se pună ca un §. de sine, ci să se adauge la §-ul 13, unde e vorba de comisariatul consistorial. Se primește.

§-ul 27 se primește. Brote eară propune, ca acest §. să se pună ca alineat nou la §-ul 18, care tractează despre sinodul electoral. Se primește.

Cu privire la termenul, de când are să se pună în aplicare acest regulament, după o discuțiune mai scurtă, se primește propunerea comisiunii cu termenul de 1 Ianuarie 1889 v.

Comisiunea organizatoare raportează asupra proiectului de regulament pentru administrarea fondurilor metropolitane. Acesta se primește de cetit și se primește en bloc.

Comisiunea recomandă spre primire propunerea deputatului cav. de Pușcariu cu privire la oficiul de contabilitate și de control pentru toate fondurile ce se administrează la metropolie. La propunerea lui Brote se enunță drept conclud: Afacerea se transpune consistorului metropolitan cu însărcinarea, ca să vină cu propunere în privința înființării unui exactorat. Preste propunerea lui V. Mangra privitoare la interpretarea §-lui 32 din „Statutul organic“ se trece la ordinea zilei.

Comisiunea organizatoare prin raportorul ei V. Babeș raportează asupra conflictului ce s'a ivit între guvern și consistorul din Arad cu privire la fundațiunea Ghiuva-Vista. La propunerea lui se enunță ca conclud, că congresul ia act de concludul consistorului aradan în această afaceră.

Ședința se ridică la 2 oare d. a. Proxima ședința se anunță pe ziua următoare la 9 oare înainte de ameași.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

De lângă Hațeg, în 16 Octomvrie 1888.

On. D-le Redactor!

Publicate fiind în prețutul diar „Tribuna“ două corresponsențe din Hațeg, una cu data de 6 Septemvrie n. a. c. în Nrii 199 și 200, subscrisă de dl I. Ratiu, și alta cu data de 7 Octomvrie n. a. c. în Nr. 222, subscrisă „Mai mulți“, ambele ca întîmpinări la corresponsența mea publicată în Nr. 183 a. c. al diarului ce cu sacrificii și imparțialitate redigează, mă simt nu numai motivat, dar' chiar deobligat din deferență către on. public cetitor, amicii și cunoșcuții mei și familia mea chiar și, dacă inimicii de principii și fapte îmi vor permite, mă motivează onoare și caracterul meu, curate ca aurul, să constat adevărul și numai adevărul, pe care d-lor înzadar se forțează a-l denatura

și a atribui și altora fapte distrugătoare, precum: „spirit de partidă, ură personală, denunțare compromițătoare, răspunare și grad de cultură și civilizațiune tare inferioară“, căci pe Joe măturisese, nu rîvnese după inima, faptele, pornirile și gradul de cultură și civilizațiune ale nici unuia din respectivii corresponsenți. Sunt mulțumit cu cât am.

Scopul meu deci a fost și este să fac atenți pe aceia, care au ajuns „la fermurile, de unde nu mai este reîntoarcere“, să se retireze în interesul lor, al familiilor lor, al opidului, în a cărui frunte stau, și al ținutului, care razimă în acel opid, dar' nici decât răspunare sau ambițiune de a apăre ca publicist sau naționalist, cum binevoesc dl I. Ratiu a mă denunța, și cu atât mai puțin ca antinaționalist, cum le place dlor „Mai mulți“ a mă timbra.

Te rog deci, d-le redactor, a da la aceste replici în prețutul diar „Tribuna“, ear' on. public cetitor, de voiu fi poate cam lung, scuse-mă, căci scopul e sfânt: constatarea adevărului și înfrînarea abuzurilor fie în vorbe, fie în fapte, căci satorit este principul: „fiat justitia, pereat mundus“. — Dreptatea n'are naționalitate.

Voiu reflecta mai întâiu la cele înșirate de dl I. Ratiu, deși dînsul mărturisește cu destulă superbie, că cu mine nu-i place a sta mult de vorbă. Voiu sta deci eu cu d-sa, din necesitate.

După-ce d-ta, d-le Ratiu, în corresponsența d-tale îmi faci grave imputări, ba mă vîri ca aparținător al corresponsenței apărute în Nr. 151 a. c. al „Tribunei“, și în loc de a premerge cu exemple bune și de imitat, că așa se cade presbiterilor, chiar ofensezi; permite-mi din capul locului a-ți face vre-o câteva întrebări, căci din corresponsența d-tale ved, că ai mare plăcere de a întreba; prin urmare — presupunem, — și de a fi întrebat.

Deci te întreb: logică dreaptă e, când declini dala d-ta rolul de conducător pretins, de prioritate în Hațeg și giur? Logică dreaptă e, când, resonând la corresponsența mea, afirmi cu îngâmfare: „... căci cu toți sîntem egali, avem aceleași drepturi și aceleași datorințe.“

Oare un protopresbiter, căruia ca atare îi sînt încredințate spre conducere și îngrijire deci de mii de suflete, să aibă numai atâtea drepturi și numai atâtea datorințe ca un simplu laic, în restrînsul seu cerc familiar și social?

Eu unul mă îndoesc tare în dreptatea logicei d-tale, pentru-că, după ale mele vederi modeste, un protopresbiter, îndată-ce a acceptat și s'a așezat în scaunul protopresbiterial, s'a făcut conducător pretins, prioritatea la mai multe mii de suflete, și ca atare, ori vrea ori nu vrea, are datorința morală și legală a-și apăra turma și a cugeta și îi noapte cum să-i ușureze soarta, conducându-o pe căi drepte, căci dela ea își derivă atât puterea, cât și averea.

Vezi, Reverendissime, că nu sîntem egali, și prin urmare nu putem ave nici drepturi, și cu atât mai puțin datorințe egali. — Și d-ta nu voesci a înțelege, ci mai bine preferesci a te forța să faci lumea a crede, că cei-ce sînt contrari părerii și pornirilor d-tale sau ale celor de un principiu cu d-ta sînt în delir dulce, își fac cheful! Și oare să-ți crează lumea, după vestea ce i-ți a eșit, fără dovadă? Și aici mă îndoesc în logica d-tale; pentru-că dela conducători prețiși ori priorități cu drept poate aștepta și chiar pretinde publicul, ca în puterea poziției ce ocupă să-și implinească datorința și numai datorința, și fără provocare ori rugăciune.

Dar' fiindcă pe d-ta nu te-a provocat și nu te-a rugat nimenea și fiindcă d-ta ai învățat altă logică: a face, neface, și scrie în alt stil, ear' nu ca mine, ceea-ce recunosc însuși în corresponsența d-tale, așa viu eu acum la deslegarea enigmei, că pentru-ce în marel d-tale protopopiat, care se extinde dela pasul Vulcan până la Bănat, — preste Hunedoara spre Deva și cătră cercul Orăștiei, — sînt cele mai întinse puncte atât în afacerile școlare, cât și bisericesci.

Acum sciu eu, pentru-ce la inițiativa și indemnul d-tale nu s'a edificat nici o școală ori biserică și că multe și astăzi sînt lipite cu lut.

Și oare de 27 ani — căci de atîția ani te-ai așezat și i-ți s'a încredințat conducerea marelui protopresbiterat al Hațegului, — nu s'ar fi putut face ceva pentru luminarea și bunăstarea numeroasei d-tale turme? Oare în atîția ani tot timpuri grele să fi fost? Oare acea mulțime de popor blând și bun ca pâinea de toate dîile, iubitor de dreptate și însetoșat după lumină și adevăr, numai atîta să fi meriat? Oare acel rezultat trist se poată numi: „bunăvoință pentru interesele culturale ale poporului“, cum îți place a te exprima, când ții, că te-ai întâlnit cu dl avocat B. și ai fi declarat, că ar fi timpul să se constituie și aci despărțământul „Asociațiunii, și apoi întreb: „cine să iee inițiativa“.

Eată îți răspund eu, întrebându-te: Și după 27 ani de protopresbiter în marel protopopiat al Hațegului ai, Reverendissime, cuteșanța a întreba „cine să iee inițiativa“ în

cestiunea cultivării poporului român din acest ținut clasic?!

Dar' nu vezi, d-ta, ce fac și cine fac în alte părți ale țerii în astfel de cestiuni pașii de lipsă?

Ori aștepți Reverendissime ca alți onorațorii să iee inițiativa, căci, cum îți place a te exprima, „sînt binisor cărunți“.

E logica d-tale dreaptă? Ori doar te temi de vre-un blam sigur?

Ai noștri mai bine ar fi voit să te vadă în fruntea afacerilor culturale decât în de ale politice. Și, crede-mă, mai bine Vă ședea și mai mult spor puteați ave.

D-ta în pessimismul d-tale nu-mi vei crede. Să vede, că nu-ți cunosci turma și lipsese ei, — și poate de acolo vine, că pe aceia care cutează a pronunța adevărul în scris sau verbal, îi timbrezi, că sînt „în delir dulce“, că seamănă „ură“ și că „hulesc“.

Ea sciu din contră, că a spune adevărul e virtute, ear' hula, care e egală cu minciuna, e păcat.

Și deoare-ce eu numai adevărul l'am relatat în corresponsența mea din Nr. 183 ai prețiosului diar „Tribuna“, resping dela mine expresiunile de „hulă, verzi uscate, spirit de partid cangrenos, ură“ ș. a.

Vorbesci, Reverendissime, și de un „curent periculos“ și indigitezi „la dîle și mai grele“.

Cu permisiunea d-tale voiu obiecționa și la acea afirmare, că curentul, de care faci într'un răsuflet amintire, nu e tocmai așa periculos, cum îl perorezi d-ta, și nici dîle mai grele nu pot veni preste noi, dacă ne vom misca cât de cât, măcar pe terenul cultural și social, dacă ne vom nisul a ne însuși cu sfînteia iubire de adevăr și dreptate fără rezervă sau privire, cui avem să facem parte din ele. Și de acestea vederi doresc eu din inimă să fie pătrunși în prima linie protopresbiterii, că așa li-se cade lor și că atunci pessimismul nici prefăcut nu ar pute al pronunța buzele lor.

Dar' ceva periculos totuși este și, purcedînd din corresponsența dlui I. Ratiu, eată ce: Periculos e, când cei chemați și datori din poziția ce ocupă în societate, în loc de a încuraja și deștepta spre lucrare binecuvîntată, fac contrarul. Periculos e a nu avî încredere în propriile forțe, căci prin aceea te desprețuiesc însuși și nu meriți respectul altora. (Va urma.)

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina a ajuns în 19 l. c. la Corfu. Această călătorie pe mare a avut o influență bine-făcătoare asupra sănătății Maiestății Sale; călătorind, Înalta Doamnă face totodată și cură. Medicul supraveghetor al Maiestății Sale Împărătesei-Regine e Dr. Metzger din Amsterdam. La 1 Decemvrie Maiestatea Sa va sosi în Viena.

Numiri. Ministerul r. u. de justiție a numit pe candidatul de avocat Dr. Filip Kemény de subnotar la trib. r. din Canja-mare. — Ministerul r. u. de culte a numit de profesor ord. de desemn la școalele reale de stat din Brașov pe Alexandru Raidl.

Transferare. Ministerul r. u. de justiție a transferat pe cancelistul Antonie Simon dela judecăt. cerc. din Șimleu-Silvaniei în aceeași calitate la tribunalul regesc ung. din Cluj.

Fiii Archiducelui Carol Ludovic, vor avansa toți trei cât de curînd, și anume: Archiducele Francisco Ferdinand d'Este dela căpitan la rang de major, Archiducele Otto dela locotenent la căpitan, ear' Archiducele Ferdinand va fi numit locotenent. Acest din urmă la 27 Decemvrie a. c. implinește al 20-lea an, atunci va fi declarat din partea Monarhului de maioran și din aceea și va avî suita sa proprie.

Pentru scopuri culturale a votat congregațiunea comitatului Solnoo-Dobăca, la propunerea contelui Korniss, un procent adaus la contribuție pe anul viitor. Nu se spune, care anume sînt aceste scopuri, dar' presupunem, că vor fi ale „kultur-egylet“-ului; sau cu alte cuvinte scopuri de maghiarizare. Am dorî să fim desmișcîți, ear' dacă nu, Români din comitatul Solnoc-Dobăca să iee spre sciință, că sînt și ei părtași fără voe la fondurile „kultur-egylet“-ului.

Cum se respectează constituția bisericiei gr.-or? La corresponsența noastră din Sebeșul-săses, publicată sub acest titlu în Nr. 221, dl protopresbiter Ioan Tipeiu ne trimite o întîmpinare, din care extragem următoarele: Este adevărat, că la alegerea de învățător la școala gr.-or. din Sebeș au concurs patru candidați calificați. În concurs însă a fost dîs expres, că dintre concurenți va fi preferit acela, care cunoaștea musica. În sinodul parochial, care avea să aleagă pe unul dintre cei patru candidați calificați, dl protopresbiter a accentuat numai atîta, că alegerea trebuie să fie definitivă și că alegerea de probă pe un an nu o poate lua în considerare. Sinodul parochial nu a voit să purceadă la alegere, ci a hotărît a ruga pe Ven. consistor archidiecean să numească de învățător provisor pe un an pe candidatul Aureliu Tămaș. Dl protopresbiter a raportat despre aceasta consistorului, ear' în raportul seu, pe

care ni l-a pus în copie la dispoziție, a observat, că Aureliu Tămaș nu posedă cunoștințele necesare din muzică pentru-a se putea organiza un cor vocal, și a recomandat numirea candidatului Toma Popovici, care a documentat, că a mai organizat asemenea coruri în Rășinari și Orăștie. Consistoriul însă a numit învățător provizor fără conlucrarea d-lui protopresbiter pe concurența ne-ualificat Ilie Moga. Astfel stând lucrul, dl protopresbiter respinge dela sine însușirea, că ar fi abuzat de oficiul său. Luăm cu plăcere notiță despre aceasta și ne pare rău, că am fost induși în eroare, deși nu putem presupune, că corespondentul nostru respectiv a făcut-o cu rea intenție.

Căți militari pensionați sunt în Austro-Ungaria? După cum arată raportul ministrului de război, sunt pensionați: 28 generali de câmp, 70 generali de corp, 142 generali-majori, 556 coloneli, 457 coloneli-loteneți, 1478 majori, 3829 căpitani, 906 medici de regiment, 50 de capelani castrensi și 1257 ofițieri militari. Suma pensiunilor acestora se urcă pe an la 11,846.000 fl. La marină sunt pensionați: 4 admiral, 13 contra-admirali, 48 căpitani, 33 locot. de marină, 15 cădeți de marină, 4 preoți, 42 medici, 18 ingineri și 90 ofițieri de marină. Suma pensiunilor acestora se urcă pe an la 501.300 fl. Afară de acestia mai pensionat un număr mare de invalizi, statul însă cheltuește puțin cu dinșii, deoarece există fonduri avute pentru susținerea invalizilor.

Producțiune musicală-teatrală în Seliște. Corpul învățătoresc dela școala capitală gr.-or. din Seliște arangează Duminecă, la 23 Octomvrie st. v., în sala cea mare a școalei o producțiune musicală-teatrală împreună cu joc. Program: I. 1. „Hora-Severinului”, cor. 2. „Poporul român”, declamațiune. 3. „Ce e patria română”, cor. 4. „Glasul unui Român”, declamațiune. 5. „Vitorul Românului”, declamațiune. 6. „Soldatul român”, cor. 7. „Calul bătrân”, declamațiune. 8. „Bucuri nevinovate”, cor. 11. „Cinel-Cinel”, comedie cu cântece într'un act, de V. Alexandri, jucată de corpul învățătoresc. Începutul la 7 oare seara.

Trenul de persoane, care a sosit Duminecă seara în Sibiu, a trecut peste un cal, care stătea pe șini la locul unde linia ferată trece peste drumul dela Șara-mare. Calul a rămas turtit de tot, trenul a trecut mai departe fără de a se întâmpla ceva accident.

Morburii epidemice în Sibiu. În decursul săptămânii trecute s-au anunțat poliției: 9 casuri de Difteriti, 3 casuri de Tifus, 3 de Șarlah, apoi câte 1 cas de pojar și a prindere egipteană de ochi.

Un tun monstru. „Militär Zeitung” anunță, că un tun construit la Essen a fost expedit pe o împreunare specială de vagoane către Pola, prin Klagenfurt și Marburg. Tunul acesta este unul din cele mai mari, care au eșit din usina Krupp, are o greutate de 48.000 de chilogramme și o lungime de 12 metri. N-a putut fi trimis prin linia mai scurtă Villach-Tarvis din cauza sinuosităților acelei căi și neputința de a se slugi cu un singur vagon.

Episcopul Nicanor din Belgrad, după cum se vorbește în cercurile eclesiastice din Belgrad, refuzând de a se retrage în pensiune, va fi internat într-o mănăstire. Episcopul Nicanor are de gând să trimită regelui Milan un memoriu prin metropolie, în care să clarifice pozițiunea sa față cu cestiunea divorțului din punctul de vedere canonic.

Arestările în Italia. Diarele italiene anunță, că la Neapole s-au arestat din nou 10 persoane suspecte de naționalitate germană și peste 100 de italieni, dintre care câțiva sunt diariști radicali. În același timp ministrul italian a dat instrucțiuni ofițierilor postale să deschidă toate pachetele ce merg la Roma și la Neapole și să cerceteze conținutul lor. Se mai vorbește și de nisele scrisori de amenințare ce le-ar fi primit din Elveția guvernul german.

Spesele de călătorie ale împăratului Wilhelm. Diarul „Truth” din Londra, care stă în legătură cu persoane din cercurile cele mai aproape de curtea din Berlin, spune, că spesele de călătorie ale împăratului Wilhelm se pot calcula aproape la 40.000 puncti sterling. Sumele de bani, care s-au împărțit persoanelor de serviciu ale suveranilor vizitați ajung la un număr fabulos, ear' darurile împărțite reprezintă un preț colosal. Împăratul a luat din Berlin cu sine 80 inele cu diamante, 150 orduri, 50 ace de pept, 30 de brațare cu diamante, 6 săbii de onoare, trei fotografii mari de ale sale și 3 ale familiei împărătești, în rame de aur, 3 de de orologio cu lanțuri de aur, 100 de tabachiere și 20 de orduri ale „Vulturului-negru”.

VARIETĂȚI.

(Culoarea artificială a florilor.) Dacă expui la fumul de tutun (scos din țigară sau pipă, dar' nu din gură, căci scuipatul trage tot amoniacul) flori colorate natural liliachiu, le vei vedea îndată schimbând fața în verde.

Sciindu-se această facultate a amoniacului, s'a ajuns la acest aparat.

Verși într-o farfurioară ceva soluție de amoniac, adică alcaii volatili. Pui pe acea farfurioară o pânză răsturnată, în tubul căreia pui flori, cu care vrei să faci experiență. Din cauza amoniacului florile albastre, violete și purpurii, se fac verzi toate; florile carminii se fac negre; cele albe îngălbinesc etc.

Schimbările de culoare cele mai curioase au fost ale florilor cu multe fețe, căci liniile roșii au înverzit, cele albe au îngălbinit etc. Un alt exemplu însemnat este al fuxiei cu flori albe și roșii, care din cauza vaporilor amoniacali au devenit galbene, albastre și verzi.

După-ce florile și-au schimbat culoarea, dacă le afunzi în apă curată, ele își păstrează noua față câteva oare, apoi se întorc la fața primitivă.

(Beția în Rusia.) S'a întemeiat în Petersburg o societate de temperanță, care numai în câteva zile a adunat peste 2000 de membri. Presa rusească afirmă, că nicăieri o asemenea instituție nu putea să fie mai folositoare.

Capitala Rusiei n'are încă un milion de locuitori și consumă în fiecare zi 100.000 de ocale de vin, un milion și jumătate de ocale de bere și 2.600.000 pahare de „vute”, rachiul de cereale ce se consumă în țară.

(Teatru plutitor.) Din Nijni-Novgorod, un oraș depărtat, pe malul Volgei, în Rusia, se scrie: „Directorul teatrului de aici vrea să facă o călătorie prin orașele dealungul Volgei cu un teatru plutitor. Acest teatru e deja construit pe o corabie foarte mare, care va fi manată de o mașină cu putere de 1200 cai. Teatrul are două turnuri înalte și scena este foarte mare, posedând cele mai perfecte mașinării, precum și costume și decorații bogate. Trupa e aleasă dintre cei mai buni artiști ruși și se vor juca piese naționale”. Pentru primadată s'a vădit ca o trupă de actori să călătorească prin orașe împreună cu teatrul lor.

(Obiceiu bun.) O datină ciudată, respectată de multă vreme și astăzi sancționată printr-o lege în Statele-Unite, hotărăsește, că în ziua de 1 Aprilie, numită ziua arborilor, fiecare locuitor din republică e dator să se așezească un arbore.

Rezultatele obținute prin această datină sunt minunate.

Numai în statul Kankas s'au format 150.000 de hectare de păduri.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 22 Octomvrie n. În ședința de astăzi a comisiei pentru răscumpărarea regaliilor a prezentat guvernul un conspect al venitelor ce sunt a se aștepta după răscumpărare. Din licențele de cărcimărit se așteaptă un venit anual de 1.434.044 fl., ear' din darea de cărcimărit 11.400.000 fl.

Viena, 22 Octomvrie n. După polemia lui „Grașdanin”, care a numit scriile lui „Kölnische Zeitung” despre înarmările rusești invențiuni false, declară „Fremdenblatt”, că după scriile ei autentice chiar acum se așteaptă în guvernamentele rusești dela graniță trupe considerabile din interiorul Rusiei.

Numirea contelui Deym ca ambasador austriac la Londra se va publica încurând.

București, 22 Octomvrie nou. Meeting-ul opozițional de ieri a fost șugomotos, a rămas însă fără rezultat, după-ce Blarenberg a protestat contra alianței cu partidul lui Ioan Brătianu.

Viena, 22 Octomvrie n. Prințul Enrie de Prusia a fost primit ieri din partea Curții, a Împăratului și a Principelui de Coroană în modul cel mai distins și cordial.

Viena, 22 Octomvrie n. Marele șambelan al Curții a primit ordin să scoată din arhivul Curții ceremonialul de încoronare a regilor Boemiei.

Londra, 22 Octomvrie n. Rusia lucră cu energie la încheierea unei alianțe cu Turcia.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Viena, 23 Octomvrie n. Polemia lui „Fremdenblatt” contra lui „Grașdanin” nu învoalvă nici decât signalul de alarmă. Adevărat este, că s'au concentrat la granița apuseană a Rusiei divisiuni complete, dar' aceasta nu neliniștește pe nimenea în mod extraordinar.

București, 23 Octomvrie n. Încercarea lui Dimitrie Brătianu de a uni pe toți liberalii a succes în parte. În urma acesteia lupta electorală va avea loc între guvernul aliat cu conservatorii și între opoziția liberală. Alegerile se încep mâine.

Bibliografie.

„Candela”. Foaie bisericească—literară. Anul VII., Nr. 10. Cuprinsul. Istoria catehismenului creștin. — Chemarea și activitatea apostolului Pavel. — Articol rutean. — Predică la sărbătoarea sfintei Precucioase Paraschiva. — Predică pentru Dumineca 22 după Rosalii. — Alt articol rutean. — Cronică.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiune:

— 12 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Ludovic Balási de către judecătoria cerc. din Ciuc-Sân-Mărtin.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Nemet-Bencsek (ett. Timiș) prelungă 100 fl. cauțiune; salar 150 fl., paușale 40 fl. și ca an-manuare 12 fl. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cercuală din Szombathely, cu salar de 1000 fl. și relut de cuartir 200 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Szombathely, cu salar de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. — A se adresa până în 19 Noemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată cu diurnă la perceptoratul regesc de dare din Ungvár. — A se adresa în 14 zile la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată cu diurnă la direcțiunea financiară din Dobrițin. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Gălgóc, cu salar de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Teke, cu salar de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Kaposvár. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Turda, cu salar de 800 fl. și 150 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Seghedin, cu salar de 1000 fl. și 200 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Oroszlány (ett. Komárom) prelungă 100 fl. cauțiune; salar 150 fl., paușale 40 fl., și ca an-manuare 15 fl. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată la perceptoratul reg. de dare din Kaposvár. — A se adresa până în 10 Noemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de servitor oficial la procuratura reg. din Caransebeș, cu salar de 300 fl. și 100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în șese săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată cu diurnă la perceptoratul reg. de dare din Sighișoara. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată cu diurnă la perceptoratul reg. de dare din Beregszász. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Prosiun. atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența din prețiuș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată				
727.7	+1.8	+0.2	+4.0 +0.0	NNV

Din țeară, 21 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Prosiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țărta
Sătar	770	+ 2.1	N	1
Oradea-mare	771	+ 1.0	O	1
Cluj	771	+ 1.0	O	1
Orșova	768	+ 4.0	V	1
Timișoara	772	+ 0.6	N	3
Arad	769	+ 1.0	N	4
Panciova	768	+ 2.0	NV	4

Sosiți în Sibiu.

La 23 Octomvrie n.

Hotel „Neurivres”. Baumgärtner din Viena, M. Polizer, Spitz, Polacek, M. Steiner, din Budapesta, toți comercianți.

Hotel „Meltzer”. Angerholzer din Alba-Iulia, N. Sándor din Făgăș, căpitani. Brediciann, adv. din Lugoj.

Economic.

Têrgul de țeară din Aiud, încheiat la 16 l. c., a fost unul din cele mai bune în Ardeal. Deși têrgul de vite nu a fost de tot strălucit prin multă vânzare, dar' vitele vândute s'au plătit bine. Têrgul de cereale s'a desvoltat din ce în ce mai mult, s'au făcut mari vinderi de cereale. Proprietarii de magazine au cumpărat cantități mari de grâu. Atât cumpărători, cât și vânzători au fost destui. Timpul a fost frumos și a favorizat cercetarea têrgului.

Export de cereale. Producțiunea județului Covurlui, care s'a exportat în cursul anului expirat, după statistica camerei de comerț din Galați se evaluează la cifra de 4.550.000 lei în aur. Se vede dar' cât de avut poate să fie pământul României și câtă bogăție se poate scoate dintr'insul. Dacă dintr'un singur județ se pot exporta cereale în preț de patru și jumătate milioane, așa șis ca o prisosință, atunci țeara întreagă cât poate să producă.

Toamna în România. Cetim într'un țiar de preste munți: Ploaia torențială, care a început Joi, n'a încetat încă. Mulți arăndași sufer din această cauză, neputându-și treera bucatele. Teranii sufer și dinșii, cei mai mulți chiar nici n'au început să treere. Arăturile de toamnă sunt earăși foarte întârțiate.

În cele mai multe părți ale țerii plouă mereu. Vremea s'a rēcit în mod simțitor.

Camera de comerț din Galați, după-cum comunică „Bursa”, în interesul comerțului a adresat directorului căilor ferate române o telegramă de preste 500 cuvinte, arătându-se dificultățile ce întâmpină la gara de mărfuri cu transportul cerealelor și concludând a cerut:

1. Terminul de descărcare a vagoanelor, care ați este de 6 oare, să se ridice la 9 oare;

2. Toate liniile din fața gării să fie puse la serviciul vagoanelor cu cereale;

3. Să se niveleze de urgență terenul de printre linii;

4. Să se grăbească cu facerea căilor de pasageri preste linii;

5. Să se dispună, ca nimerile vagoanelor să se facă numai între oarele 5—6 dimineața și 12—2 ziua și seara;

6. Să se formeze nouă linii printre magaziile pe stradele Gara și Ceres.

Până la construirea acelor linii să se pună la serviciul comerțului întreaga linie a portului fără supplement de taxă, pentru-că dacă ați din cauza insuficienței liniilor suferă comerțul, nu este drept ca statul să le refuze această linie, pe care poate să se descarge preste 100 vagoane de cereale pe zi.

8. Să se deschidă două chișeuri pentru primirea taxelor de transport.

Fertilitatea județului Ialomița. Pământul de pe câmpul Bărăgan, format de un strat negru argilo-nēsipos amestecat cu substanțe organice, are calitățile celui mai bun pământ de cultură. Cu aceste însușiri pământul jud. produce pe an în termin mediu 2.500.000 hect. cereale, din care 600.000 porumb, 1.200.000 orz, 300.000 grâu, ear' 400.000 meiu, secară, ovēs, etc. Afară de cereale se mai produce anual încă 300.000 chlg. de plante alimentare, din care fasolea și cartofii țin primul loc. Cultura tutunului se face numai în plasa câmpului și dă anual preste 300.000 chlg.

Vii și pomi roditori sunt puțin și dau fructe de calitate inferioară. Suprafața jud. fiind o vastă câmpie producătoare, este de preferat pentru crescerea animalelor și se află 49.009 cai, 92.932 boi, 257.737 oi, 1.960 capre, 49.578 porci, 147 asini etc.

Anual se produc din cultivarea albine-lor până la 20.000 chlg. miere și 6.800 chlg. ceară. Prin unele comune se cultivă și gândacii de mētasă.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 20 Octomvrie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 7.—7.05. Secară fl. 4.60—4.70. Orz fl. 5.—5.10. Ovēs mercantil fl. 4.20—4.40. Ovēs vnturat fl. 4.50—4.60. Meiu fl. 3.75—3.80. Spirit, com. per 10.000 litre fl. 18.—18.50. Spirit rafinat per 10.000 litre fl. 19.—19.50.

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 20 Octomvrie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 48.—cr. până 49.—cr. ungurești tineri 50.—cr. până 50.1/2 cr. de mijloc 50.—cr. până 50.1/2 cr. ușori 50.—cr. până 51.—cr. marfă țărănească, grea 48.—cr. până 49.1/2 cr. de mijloc 48.—cr. până 49.1/2 cr. ușoară 49.—cr. până 50.—cr. românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 48.1/2 cr. până 49.1/2 cr., transito de mijloc 48.—cr. până 49.—cr., transito ușori 47.—cr. până 48.—cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniti la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Oct. 1888.

Seminațe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățeneș, nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu dela Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Ungureș de Nord	74	—	75	—
Seminațe, vechi ori noue	Sofol	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Secară		70—72	5.50—5.70	
Orz		60—62	5.45—5.55	
Nutreț de vinars		62—64	6.25—7.25	
de bere		64—66	7.75—8.90	
Ovēs		39—41	5.10—5.55	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.10—6.15	
de altsoiu		73	6.—6.05	
Hișcă		—	5—5.25	
Grâu	de primă.	8.56	8.57	
Cucuruz	de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun.	7.75	7.77	
Ovēs	de toam. de primă.	5.64	5.66	
		5—	5.05	
Produse diverse	Soiu			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	65.—	70.—	
franceză		—	—	
italiană		—	—	
Oleu de rap.	roșie	70.—	75.—	
Oleu de in	roșu	—	—	
Un. de porc	dela Pesta	64.—	64.25	
Slănină	dela țeară	53.—	54.—	
Său	svântată	61.—	62.—	
Prune	afumată	30.—	31.—	
Lictar	din Bosnia, în buți	—	—	
	din Sērbia, în buți	—	—	
Nuci	slavon, nou	15.—	15.50	
Gogoși	bănățeneș	—	—	
	din Ungaria	—	—	
Miere	ungurești	—	—	
	sērbesci	—	—	
	brută	29.—	30.—	
Ceară	galbină străcurată	34.—	36.—	
de Rosenau		116.—	117.—	
Spirit	Spirit	17.50	18.—	
	Drojdințe de spirit	21.—	21.50	

Cursul pieții din Sibiu.

din 23 Octomvrie st. n. 1888.

Hărție monetă română Cump. 9.33 vënd. 9.39

Lire turcesci „ 10.90 „ 11.—

Imperiali „ 9.50 „ 9.90

Ruble rusești „ 1.24 „ 1.28

Bursa de Budapesta

din 22 Octomvrie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6% 101.60

„ „ hărție 4% 92.55

Împrumutul căilor ferate ung. 146.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 97.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 115.—

Bonuri rurale ung. 104.50

„ „ cu cl. de sortare 104.—

„ „ bănățene-timișene 104.50

„ „ cu cl. de sortare 104.—

„ „ transilvane 104.50

„ „ croato-slavone 104.—</

recomandă:

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Mare alegere
Mansoane de blană, gătele de blană în toate colorile, apertamente pentru croitori, în cele mai bune calități cunoscute, cu cele mai ieftine prețuri.

G. A. Gross,
Sibiu, Piața mare Nr. 17.

Să nu se treacă cu vederea!

Pentru **sesonul de toamnă și de eamnă** recomand preanorutului p. t. public

depositul meu de mărfuri de manufactură

bogat sortat, cuprinzând toate articolele de modă, alese de mine personal în Viena dela cele mai renumite **fabrice** și **deposite** indigene și străine, prelungă cele mai ieftine **prețuri**, pe care **concurența** nu le poate oferi.

Asigurând de o negustorie strict solidă, se roagă de cât de numeroasă căutare

cu toată stima

[616] 10—12

G. A. Gross.

Deposit de fabrică

de: Covoare de sofa, de pat, de părete și de odăi.
Perdele de filet, Jute, Marocco, persiane și tunisiane.

MAI NOU:
In tot felul de materii de haine femeiesci de toamnă și de eamnă, mantie, jachete, mantile de ploie și de eamnă, căpșute cu blană.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[529] 38

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilit etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: agurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **584.783 fl. 27 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tandală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușă cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărănic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Priestul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

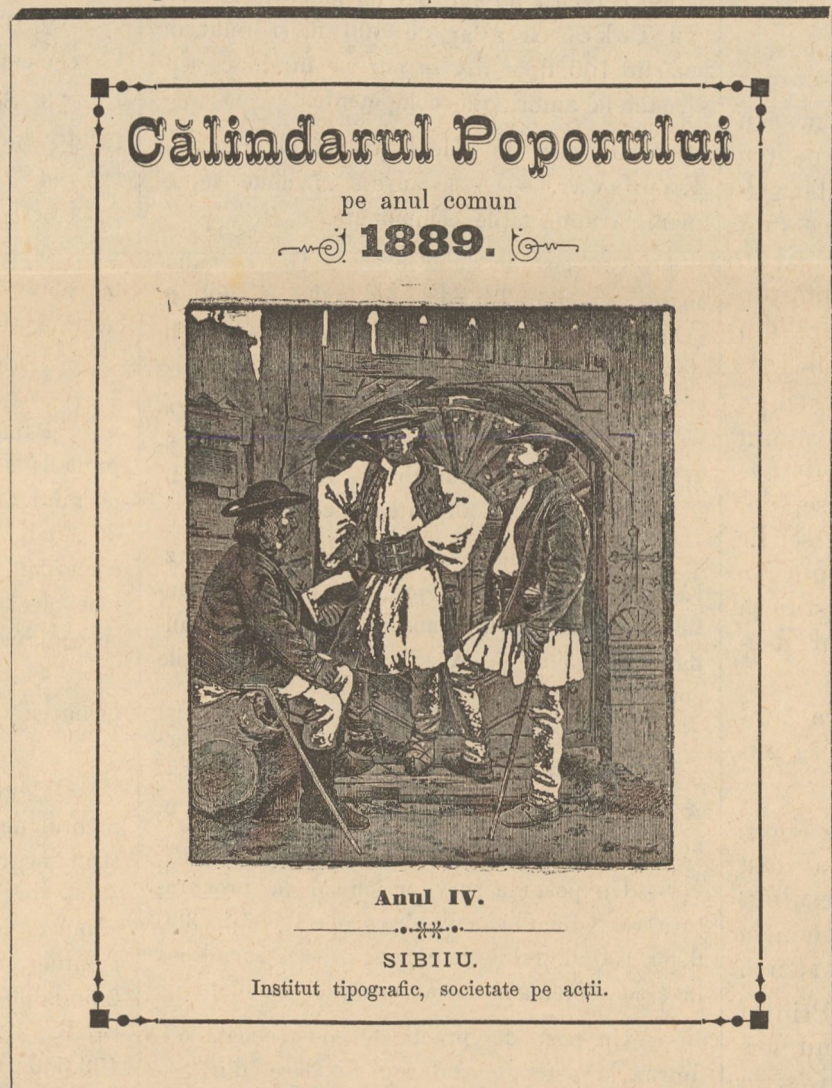
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalina pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc. Cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și nouă. — Scala timbrelor. — Todorica, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu Gane. — Economic: Cultura inului. — Șoarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poesii: „Ochiul lui Bogdan“, baladă de Ciru Economu. — „Deosebite arme“, de Ioan Nenițescu. — „O, suflet!...“, de Duiliu Zamfirescu. — „Freamet de codru“, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronica Micu. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urât gâlceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovărășie cu Românul. — Ei, nechează, las' că sciu! — Vitejia Țiganului. — Tărgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-german și german-român

de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germană. (704 pagini.)

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germană-română. (1152 pagini.)

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositar general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Tipărituri:

- Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Testimonii pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.